

DUSZPASTERSTWO AKADEMICKIE KUL
WSPÓLNOTA ŻYCIA CHRZEŚCJAŃSKIEGO

REKOLEKCJE IGNACJAŃSKIE
W ŻYCIU CODZIENNYM

TYDZIEŃ I

JA JESTEM Z WAMI PRZEZ WSZYSTKIE DNI

A oto ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata (Mt 28,20). To ewangeliczne zdanie cytuje Jan Paweł II w Liście apostolskim *Novo millennio ineunte* zachęcając, by zmartwychwstały Chrystus stał się źródłem duchowej odnowy Kościoła na początku nowego tysiąclecia. „Program już istnieje: ten sam co zawsze, zawarty w Ewangelii i żywej Tradycji. Jest on skupiony w istocie rzeczy wokół samego Chrystusa, którego mamy **poznać, kochać i naśladować**, aby żyć w Nim życiem trynitarnym i z Nim przemieniać historię, aż osiągnie swą pełnię w Niebieskim Jerozalemie” (n. 29).

W Wielkim Poście zaproszeni jesteśmy w Kościele do systematycznej modlitwy. W tych dniach wewnętrznie skupienia pragniemy poznać Boga pośród naszych codziennych prac i obowiązków. Mamy stawać się coraz bardziej ludźmi „kontemplatywnymi w działaniu”. Chcemy w tych dniach podążać po śladach Słowa Wcielonego.

Wchodząc w to nowe doświadczenie pamiętajmy o sobie nawzajem w modlitwie. Prośmy o łaskawe wstawiennictwo Maryje, Matkę Dobrej Drogi. Ona będzie naszą Przewodniczką na drogach lepszego poznania, ukochania i naśladowania Jezusa (por. CD 104).

Uwaga do każdej medytacji: wyobraźmy sobie miejsce, osoby występujące w proponowanej scenie ewangelicznej.

Modlitwa św. Ignacego przed każdą medytacją: Proszę Cię Boże, Panie mój, aby wszystkie moje zamiaty, decyzje i czyny były skierowane w sposób czysty do służby i chwały Twójego Boskiego Majestatu.

Lublin 2010

Dzień I

Ofiarowanie Jezusa w świątyni, Łk 2,22-38

Prośmy o umiejętność dostzegania Bożej Obecności pośród naszej pracy i wypoczynku, we wszystkich wydarzeniach naszego życia.

1. *Ofiarowanie w świątyni.* Jezus przyniesiony do świątyni jerozolimskiej przez Maryję i Józefa spotyka się ze swoim Ludem, z całym bogactwem historii świętej zapisanej na kartach Starego Testamentu. On jest tym długo Oczekiwany, który miał przyjść, by wypełnić wszystkie obietnice Boże. Kontemplujmy więc parę ubogich ludzi, którzy wnoszą Dziecię Jezus, a także Symeona i Annę rozradowanych na ich widok.

Pomyślmy o własnej, świętej historii spotkań z Bogiem. Podziękujmy Mu za to, że On nas dotąd prowadził. Zaprańnijmy radosnego spotkania z Jezusem Zbawicielem prosząc, by nasze serca uspokoiły się przy Jego Sercu. Prośmy Boga Ojca, byśmy umieli, tak jak Józef i Maryja, zaopiekować się Jezusem w naszym życiu.

2. *Ubodzy Pana.* Symeon i Anna całkowicie poświęcili się modlitwie. Oni doświadczali w swoim życiu, że człowiek naprawdę żyje, kiedy wielbi Pana (por. ĆD 23). Ubodzy żyją duchem ewangelicznych błogosławieństw (Mt 5,3-12). Nagrodą dla tych, którzy zdają się całkowicie na Boga, jest sam Bóg. On sam wystarczał!

3. *Jezus w ramionach Symeona.* To Jezus powinien być zawsze w centrum naszej uwagi. Uczymy się od Symeona patrzeć na całe życie Jezusa, na Jego przepowiadanie i czyny w perspektywie zbawienia. Jezus, ukazany w tej ewangelicznej scenie jako bezradne Dziecko, przynosi dobrą nowinę o zbawieniu całej ludzkości, stając się znakiem sprzeciwu wobec zła i odrzucenia miłości.

Popatrzmy z wiarą na nasze życie. Odkryjmy w szarych i drobnych wydarzeniach naszego życia Jezusa, który nas zbawia. Dziękujmy Mu, że jest z nami obecny w naszych kościołach i kaplicach, w naszych domach i miejscach pracy. Prośmy, byśmy dobrym życiem i słowem dawali o Nim ciche świadectwo.

Dzień II

Ucieczka do Egiptu, Mt 2,13-23

Możemy wziąć czynny udział w tej scenie i zbliżyć się do podróżujących, proponując pomoc i towarzyszenie w drodze.

Prośmy w tej medytacji o dzielność i cierpliwość w znoszeniu przeciwności i trudów naszego życia. Ożywny w sobie ducha ofiary i męstwa.

1. Od pierwszych miesięcy swojego życia Jezus jest zagrożony przez knowania ludzi złej woli, nie liczących się z Bożymi przykazaniami. Uciekając ze swymi rodzicami do Egiptu, nasz Pan wpisuje się w samo serce historii Izraela. Przemierza szlaki praojców narodu, by wziąć na siebie całą tradycję Izraela, do końca ją wypełniając. Jego to zapowiadał prorok Ozeasz: „syna swego wezwałem z Egiptu” (Oz 11,1). On jest nowym Mojżeszem, który wyprowadza z niewoli prawa, by wprowadzić nas do Ziemi Obiecanej, w której rządzi miłość i łaska Pana.

2. *Znak sprzeciwu.* „Oto Ten jest przeznaczony na upadek i na powstanie wielu w Izraelu, i na znak, któremu sprzeciwić się będą” (Łk 2,34). Tak rozpoczyna się ostra linia podziału między tymi, którzy Jezusa przyjmują lub odrzucają. W centrum historii zbawienia stoi Krzyż Jezusa. Obok tego znaku nikt nie może przejść obojętnie.

Czy przyjmujemy ofiarowane nam zbawienie? Odrzućmy od siebie myślenie Heroda, który cały skupił się na swojej władzy i bogactwie. To doprowadziło go do zbrodni i niegodziwości. Taki jest los ludzi, którzy żyją bez Boga.

3. Jakże różna od Heroda jest postać św. Józefa. Jest on człowiekiem prostym i przejrzystym, bo pozwała się Bogu prowadzić. Podziwiamy jego szlachetność i rozwagę we wszystkich wydarzeniach związanych z narodzinami Jezusa. On uczy nas w życiu **duchowego rozeznawania**, jak być uległym względem Bożego wezwania.

4. Czy pozwalamy Jezusowi przemierzać szlaki naszych własnych ucieczek, wejść do „ziemi niewoli” naszego osobistego życia? Czy szukamy bliskości z Nim?

Prośmy św. Józefa, by uczył nas troszczyć się o Jezusa w naszym życiu. Powierzajmy Maryi owoc naszej medytacji. Niech Ona uczy nas przechowywania tajemnic Jezusa w naszym sercu.

Dzień III

Odnalezienie Jezusa w świątyni, Hk 2,41-52

Wyobraźmy sobie świątynię jerozolimską, do której zmierzają niezliczone rzesze Żydów na święto Paschy. Przyłączmy się do Maryi i św. Józefa z niepokojem szukających Jezusa. Patrzmy na Jezusa, który w krzygankach świątyni przysłuchuje się uczonym w Piśmie, zadaje pytania i sam udziela odpowiedzi.

Prośmy o łaskę pełnego zawierzenia naszego życia Ojcu.

1. *W domu Ojca.* Jezus jest świadomy swej misji powierzonej Mu przez Ojca i dlatego zdobywa się na odwagę zerwania więzów rodzimych. Sam decyduje, by zatrzymać się dłużej w domu swego Ojca. W ten sposób Jezus objawia swoje Boskie Synostwo. To właśnie w Nim i przez Niego stajemy się dziećmi Boga.

2. *Oni jednak nie rozumieli.* Można żyć w bliskości Boga, a jednak nie od razu rozumieć i dostrzegać Jego zamiary i plany.

Jakże różne od naszych są Boże drogi (Iz 55,8). Prośmy o cierpliwość w poznawaniu Bożych sposobów działania w naszym życiu.

3. *Maryja chwiała wiecznie wszystkie te wspomnienia w swym sercu.* Uczymy się od Maryi całkowitego powierzenia się Bogu we wszystkich sytuacjach naszego życia.

4. *Jesteśmy dziećmi Bożymi.* Bóg dał nam swego Syna, by nas uczynić swymi dziećmi. Prośmy Boga, byśmy doświadczyli tej czulej ojcowskiej miłości. Pamiętajmy, że świat nadal oczekuje czasu objawienia się Synów Bożych (Rz 8,19).

Dzień IV

Ukryte życie Jezusa w Nazarecie, Hk 2,39-51

Prośmy, aby nasze życie codzienne było oparte na Bogu.

1. *Prawo wzrostu.* „Z Królestwem Bożym dzieje się tak, jak gdyby ktoś nasienie wrzucił w ziemię. Czy śpi, czy czuwa, we dnie i w nocy, nasienie kiełkuje i rośnie, on sam nie wie jak.” (Mk 4,26n). Bóg często prowadzi swoje plany w ukryciu. Oczekuje od nas cierplivej wierności w wypielnianiu Jego planów. Powracajmy do nazaretńskiego domu, bo on jest szkołą ewangelicznej miłości, która jest wytrwała.

2. *Mistyka rzeczy zwyczajnych.* Ukryte życie Jezusa pomaga nam dostrzec niezwykłą wartość naszej codzienności. Bóg pragnie być w niej obecny. Nawet drobne sprawy, krótkie rozmowy z ludźmi i praca mogą zostać przeniknięte Bożym światłem, stają się „ziemią świętą”, na której odnajdujemy ślady Jezusa. On nas uczy jak w prostocie serca i pokorze przemieniać nasze życie w uwielbienie Boga.

3. *Bóg w centrum życia rodzinnego.* W Rodzinie Nazaretńskiej Bóg jest na pierwszym miejscu. On jest jej źródłem i sensem, dlatego panuje w niej harmonia pomiędzy tym, co ludzkie i boskie. Prośmy Boga, by podobna atmosfera panowała w naszych polskich rodzinach.

Dzień V

Baranek Boży, który gładzi grzechy świata, J 1,35-51

Prośmy o łaskę przyjęcia naszej drogi, krzyża, bo to daje nam poczucie spełnienia i sensu.

1. *Rabbi gdzie mieszkałeś?* Święty Jan Chrzciel raduje się, ponieważ wraz z publicznym pojawieniem się Jezusa nadeszła pełnia czasów. On może już odejść, wypełnił swą misję przygotowania drogi dla Słowa. Przypomnijmy sobie twoje pierwsze spotkanie z Panem Jezusem, które było dla nas wielką radością. Dzisiaj Pan ponawia swoje zaproszenie: „Chodź i zobacz!”. Nie odkładajmy na później decyzji pozostania z Jezusem.

2. *Abyscie byli święci i nieskalani.* Jesteśmy powołani, by stać się ikoną, obrazem Jezusa Chrystusa. Mamy stawać się do Niego podobni. Tylko z Nim możemy stać się świętymi dzięki łasce wewnętrznej przemiany, którą On pragnie nam ofiarować.

3. *Droga, której nie znamy.* Pójście za głosem Boga wymaga od nas zaufania, że On nas będzie prowadził. Nauczmy się robić każdy kolejny krok na drodze życia duchowego właśnie z Jezusem. Naśladowajmy Jego pokorny styl życia i pełne pokory oddanie się Bogu i ludziom. Na tej drodze czekają nas próby, z Nim możemy przejść wiele ciemnych dolin na drogach życia (por. Ps 23).

4. *Kto nie bierze swego krzyża...* Wezwanie Jezusa, by pójść za Nim jest bardzo radykalne i wymaga odwagi. Trzeba wyrzec się wszystkiego, wszelkich ludzkich zabezpieczeń, by dźwigać codzienny krzyż choroby, niezrozumienia, własnych słabości, upokorzeń. Pomysłmy choćby o pełnym cierpieniu życia św. siostry Faustyny. Niech pociechą dla nas będzie zapewnienie Jezusa, że z Nim niesiony krzyż jest słodki, a każde brzenie staje się lekkie. Prośmy Jezusa, by On prowadził nas zawsze po stromej drodze krzyża, bo tylko taka droga rodzi wewnętrzną radość i daje zbawienie.

Dzień VI

Chrzest Jezusa w Jordanie, Ek 3,21-22

Prośmy w tej medytacji o dar umiłowania Jezusa i pójścia za Nim, naśladowując Jego pokorę.

1. *Izrael, syn Pienurodny.* Cała historia Ludu Wybranego pełna była obecności Boga. On bardzo pragnął jego świętości. Izraelici mieli być wzorem wiary w Boga żywego dla wszystkich narodów ziemi. Niestety, Lud Wybrany nie był wdzięczny Bogu, zaczął szemrać, buntował się przeciw Jego planom. Dopiero Jezus Chrystus w pełni odpowiedział na Boży plan miłości względem swego Ludu. Tylko Jezus uzdalnia dzisiaj Kościół, by dochowywał wierności Bogu Ojcu.

2. *Testnola za spotkaniem.* Patrzymy na Jana Chrzciela, z jak wielką tęsknotą oczekiwał na Jezusa, Bożego Baranka, który miał zgładzić wszystkie grzechy świata. Całe nasze życie powinno być oczekiwaniem na spotkanie z Jezusem, naszym Zbawicielem. Bóg stworzył nas po to, byśmy spełnili się przez spotkanie z Miłością.

3. *Styga Jabwe.* Kontemplujmy Jezusa pokornego, który od św. Jana pragnie przyjąć chrzest. On, który był bez grzechu, daje nam przykład ducha pokuty, dzięki któremu przygotowujemy się do spotkania z Bogiem miłosiernym i przebaczącym. Jezus jest Synem umiłowanym, ponieważ zawsze ufa Ojcu, prosi Ojca o pomoc. Zaprańnijmy naśladować Jezusa w tej żywej relacji z Ojcem, do której zaprasza nas Duch Święty. Chrzest Jezusa jest objawieniem się tajemnicy Trójcy Świętej, która pragnie przebywać w nas (por. J 14,23).

Dzień VIII

Medytacja powtórkowa